

Netwerkdag 2016

Bed, bad, brood & spelen

Wie?	Astrid Debruycker & Nathalie Ceupens
Organisatie?	Atlas (Integratie & inburgering Antwerpen)
Gemeente?	Antwerpen

Wat? Hoe inzetten op een kwaliteitsvol vrijetijdsaanbod voor asielzoekers en vluchtelingen. Welke praktijken verlopen goed? Welke rol kunnen lokale netwerken spelen?

Asielzoekers en vluchtelingen brengen heel wat talenten met zich mee. Hun integratie is belangrijk voor hen én voor de maatschappij. Participatie aan cultuur, jeugdwerk en sport is daarbij een belangrijk instrument. Het vergroot sociaal contact en individuele ontplooiing. Maar het parcours van asielzoekers en vluchtelingen naar een passend vrijetijdsaanbod kent heel wat uitdagingen. Het vraagt specifieke inspanningen van lokale besturen, diensten en vrijetijdsorganisaties. Vertrekkend vanuit het recht op vrije tijd onderzoeken we de mogelijkheden en uitdagingen. Voorbeelden uit cultuur, jeugdwerk en sport bieden inspiratie. Van Atlas (vzw Integratie & Inburgering Antwerpen) horen we hoe dit alles in de praktijk verloopt.

Drie inspirerende elementen uit deze praktijk:

Vele federaties of verenigingen weigeren mensen zonder papieren (zonder wettige verblijfsvergunning) deelname aan hun activiteiten. Dit is echter een vorm van discriminatie. Het is als vrijetijdsaanbieder niet toegestaan om deelnemers te weigeren op basis van zijn verblijfsstatuut. Uiteraard mogen ze niet werken binnen de organisatie, maar ze mogen wel deelnemen of een vrijwilligersvervoeding ontvangen voor geleverde diensten.

Het is opvallend hoeveel 'voordelen' van participatie die door inburgering worden aangehaald mbt vluchtelingen en asielzoekers ook van toepassing zijn op de doorsnee Vlaming. Zo wordt bevoorbeeld aangehaald dat ze 'door in contact te komen met andere gemeenschappen, hun eigen referentiekader kunnen uitbreiden'. Maw, als ze binnen hun eigen gemeenschap blijven zullen ze 'minder andere waarden en normen opnemen'. Dit is absoluut ook het geval voor vele Vlamingen, die door weinig contacten met andere gemeenschappen, vast blijven zitten in hun eigen referentiekaders en hun eigen waarden en normen als universeel blijven beschouwen. Opvallend genoeg wordt dit zelden als problematisch ervaren.

Er is een veelheid aan motivaties en beweegredenen waarbij mensen in integratie- en inburgeringstrajecten stappen: van verplicht tot uit persoonlijke interesse en de wil om zo snel mogelijk werk te vinden. Daarnaast zijn er ook grote verschillen in de sociaal-economische status van vluchtelingen en asielzoekers en moet er op gelet worden dat men mensen niet allemaal over dezelfde kam scheren. Opleidingsniveau, taalvaardigheden, etc. spelen een verschil dat soms wordt teniet gedaan door teveel te culturaliseren of categoriseren. Een menselijke aanpak op maat is belangrijk.